

La Conferència europea d'Higiene rural

per

ALFRED CANAL I COMAS

(Continuació)

B. ARMAMENT SANITARI.

En aquest segon gran paràgraf del Tema I de la Conferència, tractant la qüestió de l'Assistència mèdica en el medi rural, s'inclouen tots els mitjans que puguin fer aquesta assistència realment eficaç, tant per l'ajuda que es pugui proporcionar al Metge resident, com per la utilitat i rapidesa de la pròpia assistència, en ésser utilitzada pels habitants d'una determinada regió o comarca. Es refereix principalment a l'existència, en les poblacions rurals, centres de comarca o llocs de més planera i fàcil intercomunicació, dels Centres d'Higiene rural, convenientment habilitats, per a exercir aquesta funció benefactora i, altrament, curosament distribuïts en els territoris rurals, per a collir-ne llur més grossa utilitat.

F. *Centres d'Higiene rural.*—La Conferència aprecia unànimement la valor i gran importància dels serveis que poden rendir aquests Centres de Sanitat rural, ultra que la mateixa assistència mèdica necessiti, àdhuc que de l'establiment de serveis hospitalaris, Laboratoris de diagnòstic i altres institucions, de bons mitjans de transport i comunicació i de l'ajuda efectiva del Poder públic, de les Institucions socials, així com de l'ajuda de les institucions particulars amb la deguda coordinació estretament controlada pels Serveis públics de Sanitat de cada país. Més; bell mig d'aquesta unanimitat d'apreciació global de la qüestió respecte a la utilitat per a propugnar-ne el seu establiment per a millorar i fer efectiva en molts llocs que hi manca la dita assistència mèdica, un punt discrepant es plantejà en les deliberacions i fou el que es refereix a l'establiment del tractament directe en aquestes institucions, desplaçant, per dir-

ho així, al metge de capçalera de la direcció efectiva del tractament del malalt.

Realment és aquesta una qüestió de gran importància, si es té compte de les especials condicions socials i econòmiques en què el Metge rural ha de desenvolupar la seva activitat professional. En molts països, en què els mitjans de comunicació i transport són reduïts a la mínima expressió de comoditat i utilitat, el metge rural hauria de disposar d'algunes mínimes facilitats per a poder-se proporcionar, *loco exercendi*, els mitjans més indispensables per a fer digne el seu apostolat mèdic i, sota aquest punt de vista, hauria de gaudir d'ajudes i bonificacions del Poder públic i de les Institucions socials, evitant, però, la consideració que es desprèn de la principal utilitat que es fa d'aquests Centres de Sanitat rural, o sigui dels mitjans de tractament, per a no caure en el pecat d'aminorar l'autoritat moral i científica del metge resident, condició que ha de contribuir en principalíssima part a fer el prestigi i categoria del professional per a fer-se grat als ulls de la seva clientela. Aquesta consideració és l'originària i causal que en molts països no s'hagi decidit fermament la fundació d'aquests Centres d'Higiene rural amb la sollicitud i braó que el millorament de la salut pública, en aquest aspecte, exigeix, i s'hagin limitat estrictament a muntar tals institucions sota l'única finalitat de la investigació diagnòstica. Així veiem, per exemple, que a Alemanya aquests Centres no proporcionen cap tractament; que a França despenen només el tractament antiveneri, i que en molts altres països proporcionen exclusivament tractaments especialitzats. En canvi, a Itàlia i a algun altre país, aquests Centres es troben annexionats sovint a Dispensaris, Sanatoris,